

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๕/๒๕๕๕

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๑๐/๒๕๕๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ด้วยศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๑๐/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) และมาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้อง บริษัท ไทยนิวสปรินเปเปอร์ อินดัสตรี (๑๕๕๕) จำกัด ที่ ๑ บริษัท ไทยสหะกาญจน์อาหารสัตว์ จำกัด ที่ ๒ บริษัท ซีไอซี อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด หรือบริษัท สยามพัฒนาอุตสาหกรรม (๑๕๕๔) จำกัด ที่ ๓ บริษัท ซีไอซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ที่ ๔ นายพิชานนท์ หรือนายวิเชียร จันทาทากุล ที่ ๕ นางเพ็ญภา จันทาทากุล ที่ ๖ นรต. สมชาย หรือนายสมชาย จันทาทากุล ที่ ๗ เป็นจำเลยในข้อหา ผิดสัญญากู้ยืม ตั๋วสัญญาใช้เงิน คำประกันและจำนอง ซึ่งปรากฏว่า บริษัท ไทยนิวสปรินเปเปอร์ อินดัสตรี (๑๕๕๕) จำกัด จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้ำสินเชื่อและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) โดยได้รับวงเงินสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ - ๗ ได้เข้าทำสัญญาค้ำประกันกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ในวงเงินค้ำประกัน ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม และจำเลยที่ ๑ ได้จำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง รวม ๖๒ โฉนด ในวงเงิน ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และยังได้จำนองที่ดินหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เป็นประกันการชำระหนี้ด้วย ต่อมาบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการ ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) อาศัยอำนาจตามกฎหมายได้นำสินเชื่อและหลักประกันระหว่างจำเลยที่ ๑ กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ออกขายและโอนสิทธิเรียกร้องให้แก่โจทก์ ก่อนฟ้องคดี โจทก์ได้ติดตามทวงถามให้จำเลยทั้งเจ็ดชำระหนี้แก่โจทก์หลายครั้ง แต่จำเลยก็เพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งเจ็ดหรือผู้ร้องเป็นคดีดังกล่าว

จำเลยทั้งเจ็ดยื่นคำให้การต่อสู้คดีและมีประเด็นข้อโต้แย้งสรุปได้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) และมาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยมาตรา ๗ ให้อำนาจ ปรส. กระทำการแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ มาตรา ๘ ให้อำนาจ ปรส. กระทำการต่างๆ ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ซึ่งอำนาจเช่นนี้ได้รวมถึง ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้ และรวมถึงให้ซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือโอนสิทธิเรียกร้อง และมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการ ปรส. มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของ ปรส. ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ รวมถึงกำหนดวิธีการชำระบัญชีและขายทรัพย์สินของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการที่ไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ อีกทั้งมาตรา ๒๗ ยังบัญญัติว่า การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

นอกจากนี้ การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้ คือ “โดยที่มีความจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินกิจการได้ตามปกติ” เป็นการตรากฎหมายโดยเลือกปฏิบัติ การกระทำโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ที่ให้อำนาจ ปรส. ได้เข้าบริหารสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกสั่งปิดกิจการรวมทั้งบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ที่ผู้ร้องเป็นหนี้อยู่ด้วย และได้นำทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องต่างๆ ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เหล่านั้น ออกประมูลขายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ได้จำกัดสิทธิของผู้ร้องและมีได้แจ้งให้ผู้ร้องทราบเพื่อให้ผู้ร้องเข้าประมูลแข่งขันต่างๆ ที่ผู้ร้องมีความสามารถที่จะเข้าประมูลแข่งขันได้ อันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ และจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานในทรัพย์สินของผู้ร้องและบรรดาลูกหนี้ชั้นดี อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญว่าด้วยศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพบุคคล และการออกกฎหมายให้มีผลใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม จำกัดสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สิน และจำกัดเสรีภาพในการแข่งขันโดยเสรี ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้บัญญัติคุ้มครองไว้

ผู้ร้องเห็นว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) และมาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตราต่างๆ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รวมเจ็ดมาตรานั้น มาตราดังกล่าวของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ที่จำเลยอ้างก็เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรานั้นๆ กรณีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ตามคำร้องที่โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น พิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ...” ดังนั้น ตามคำร้องจึงเท่ากับโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยจึงมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ มาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ หรือไม่ ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ มาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นนี้ซ้ำอีก

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายศักดิ์ เตชะชาลญา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ